

Előfizetési díj:

Egész évre 8 kor.
Félévre 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Megjelenik minden
szerdán

Telefon szám: 96.

SOMOGYI UJSÁG

Felolvasó szerkesztő és kiadó:

Póór Sándor

Kaposvár,

Irányi-Dániel-utca 14. sz.
Ide küldendő a lap szellemi részét
illető minden közlemény, vala-
mint az előfizetési pénzek, hirdet-
tések és nyilatkozatok.

Bérmontetlen küldeményt
nem fogadunk el. Készir-
tokat vissza nem adunk.

MEGYEI ÉS HELYI ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP.
A „KAPOSVÁRI HIVATALNOKOK TÁRSASKÖRE” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

István király.

A magyarságnak egyetlen igaz ünnepét üljük. Ez az az ünnep, a melyben nemzet és király egyesül, ez az a nap, amikor nincs különbség hivatalos és nem hivatalos Magyarország között, hanem az egész ország egyöntetűen, egységesen hódol legelső királya emlékének.

Nem akarjuk a hivatalos és megszokott ünnepi sablont alkalmazni és nem fogunk azzal foglalkozni, hogy István király érdemeit méltassuk. Igaz, hogy nagyjaink emlékének sohasem tallózzhatunk eleget, de azt hisszük, hogy minden dicsőretnél és ünnepi frázisnál fenköltöbben fejezhetjük ki hálánkat tettekkel. És ha minden cselokedetünkben, nemzeti életünk minden jelenségében és megnyilvánulásában azt az irányt követjük, melyet nagyjaink számunkra kijelöltek, akkor nyugodtan állíthatjuk magunkról, hogy nem vagyunk méltatlan utódai nagyjainknak.

Vessünk tehát pillantást arra a mesgyére, amelyen haladunk, és nézzük meg, egybevág-e ez azzal az uttal, melyet Szent István követendőnek vélt?

Két irányban igyekezett István király nemzeti életünket megszilárdítani, befelé a kereszténység eszméjével egységessé, kifelé pedig a királyi korona fényének emelésével, hatalmassá vélte tehetni a nemzetet. Mind a két eszköz, melyet ajánlatosnak vélt, üdvösnek bizonyult, úgy a kereszténység, mint a királyság eszméje ma is összeforrott a magyarság történetével. És ki tudja, hol lennénk, hova söpört volna már el bennünket az a rettenetesen sok és pusztító fürgeteg, ha nem lett volna István és ha nem követtük volna tanácsait.

És mégis, sajnálattal kell látnunk, hogy nem sikerült a velünk egykoru nemzeteket megelőznünk, sőt nálunk sok évszázaddal fiatalabb nemzetek is rohanvást és feltartóztatlanul megelőzték bennünket.

A történelem tanítása szerint ezen körülmény okát a szerencsétlen politikai viszonyokban kell keresnünk. Mi azonban nem vagyunk hajlandók a kíséret tanában hinni és nem fogadhatjuk el azt, hogy a véletlen jó vagy balszerencse intézhesse egyes nemzetek sorsát. Ha már közmondással kell igazolnunk állításunkat, akkor a török vallás alapdogmájánál sokkal megfelelőbb az a szállóige, hogy „kiki amint veti ágyát, úgy alussza álmát.”

Magunkban egyedül és kizárólag csak magunkban kell keresnünk elmaradottságunk okait.

Hiszen csak a legutóbbi századok története is azt bizonyítja, hogy nagyon sok bajunknak magunk, egyéni és nemzeti tulajdonságainak és jellemvonásaink voltak hibásak.

És a legkülönösebb ebben a dologban, hogy bár senki sem vonja kétségbe ezen állítás igazát, mégsem okultunk, hanem még mindig a véletlenre bizzuk legfontosabb kérdéseink sikeres megoldását.

Nézzük csak, hogy mit tett István az ország egysége, magyarsága érdekében, és mit rontottunk mi mai napig ezeken az intézkedéseken?

Minden jogot egyedül és kizárólag a hódító magyarságnak biztosított. Idegen települőknek is nyújtott kedvezményt, de csak addig míg ezek feltétlenül meghódoltak a nemzeti eszmének. Semmi pártütést nem tűrt, minden merényletet, mely a magyarság egysége ellen irányult, véresen megtorolt. És hol állunk most? Ott, hogy magyar

embert nem ismerünk, csak magyar honost. Nemzetünk nem politikai, csak földrajzi fogalom immár, és az igazi évszázados magyarság semmi előnyt nem élvez az idegen ajku és csak ide vetődött nem magyarok előtt. És a hol változtatni lehetne ezen a bajon, ott is a legnagyobb foku hanyagságot és nemtörődomséget találjuk. A népiskolai törvény, noha legujabb keletű, nem teszi kötelezővé a magyar nyelven való oktatást, a készülőfélben levő választói reform nem emlékezik meg arról, hogy a választói jog gyakorlásának alapfeltétele a magyar nyelv tökéletes tudása legyen.

Nos, kell-e részletesebben fejtegetnünk, mennyire különbözik az ilyen állapot attól, a mely Szent István szemei előtt lebegett?

Uj jelszavak röpködnek a levegőben, melyek mind a liberális musköpenyegébe akarják bujtatni az ujkori filozofia tévelygéseit.

Szociális tanoktól terhes a lég, mely tanok nem ösmernek Istent, sem hazát, melynek minden konzervatív, ami a lélek nemesebb érzelmeiből fakadt, és amelyeknek mindenki zsarnok, aki nem engedi meg, hogy hatalmas acélpántokkal vegyék körül az emberiséget. Aki nem akarja megengedni az anarchiát, a minden rendet és minden hagyományt felforgató fejtelenséget, annak fejét követelik és jaj annak, aki nyíltan szembe mer szállni ezen apostolokkal és galádságuk bélyegét homlokukra meri sütni.

Nos, lehetséges lett volna az ilyen terror István király korában? Semmiesetre sem. És ha mégis ránk köszöntött ez a szomorú állapot, úgy kizárólag magunk vagyunk annak okai.

Macolay mondotta, hogy a történet csak konzervativizmust ösmer.

Wiskovszky János

műkertész

== Kaposvároott. ==

Ajánlja
dusan
fölszerelt
magánosoknál

faiskoláját,

parkírozásokat, fásításokat és minden a kertészeti szakmákba vágó munkákat.

Csokrok és koszorúk a legszebben és legjutányosabb áron készíttetnek és szállíttatnak.

Célja jó, szolid és olcsó kiszolgálás.

A közönség szives megrendeléseit kéri.

jótállván az oltvány faji minőségéről is. Ajánlja rózsza és egyéb virág kertészeti. Elvállal uradalmaknál és

Csak az a nemzet életre való, mely görccsösen ragaszkodik hagyományaihoz és a mely nem rombolja le ősi művét, hogy azok helyébe újat építsen, hanem mely elegendőnek tartja a régi alapoknak magasabbra emelését.

Ez a konzervativizmus, a nemzeti élet ezen biztosítéka indul veszendőbe. És ez ellen kell minden örönből küzdenünk, ezt kell megakadályoznunk, ha igazán méltóak akarunk lenni István király emlékére.

Talán a hagyományoktól való idegenkedésben találhatjuk annak okát is, hogy egyetlen nemzeti ünnepünk távolról sem éri el azokat a kereteket, melyek között külföldön az ilyen ünnep mozog. A francia szabadságharc évfordulója, az amerikai szabadság ünnep, de egyáltalán minden ehhez hasonló külföldi ünnepség igazi népi ünnep, nincs egyetlen társadalmi osztály, mely ne venne részt megülésükben. Minálunk azonban az ünnepi istentiszteleteken kívül és a Budapesten tartott körmenet kivételével mi sem mutatja, hogy egy ezeréves nemzet ünnepi megalapításának évfordulóját, még az ifjúság sem rendez semmiféle ünnepélyt, minek legelső oka az, hogy ilyenkor, nyár lévén, az iskolai előadások szünetelnek. Pedig a tapasztalat bizonyítja, hogy az iskolai ifjúságnál lelkesebb és fogékonyabb ünneplő nincs a világon. Gondoskodjunk tehát akár-hogyan is arról, hogy maga az ifjúság országoszerre és testületileg rendezzen ünnepélyeket ezen a napon. Az, hogy szünidő van, nem lehet komoly akadály, sőt úgy véljük, hogy a fiatalság örömmel fogja

venni a szakadatlan pihenésnek egy napi megszakítását.

Ezeket váltuk megemlítőnek István király ünnepén, és reméljük, hogy szavunknak lesz, ha csak csekély fogantatja is, és szavunk nem pusztában elhíntett mag marad.

Egyről-másról.

Es hát furcsa!

Kaposvár rt. városnak van egy sétatere, ahol a munkásnép a heti munka fáradságai után szokta magát kipihenni, no, meg akinek kedve tartotta, itt szórakozhatott is.

Más ilyen sétatér, a lakosság használataira sehol a városban nincsen.

Szent István napján is bizonyára sokan szerettek volna a „Sétátere”-n pihenni és szórakozni, de nem lehetett.

És pedig azért, mert rendőri és tűzoltói kordon zárta el a Sétatert a nagy közönség elől.

Be csak azt eresztették, aki fizetett.

Miért?!!

Mert Kaposvár városát megszállotta egy úgynevezett színtársulat, amelynek igazgatója, illő hason reményében lefoglalta nemcsak a nyári színpárt, hanem mindjárt jogot formált a Sétáterhez is. És rendezett benne „komédiát”.

Nem tudjuk, hogy a városi magistrátus melyik része adott ezen jogtalan foglalásra engedélyt. Volt, akit megkérdeztünk, de az eltagadta.

Pedig egyéb baj is van ám!!

A Sétátér kaszállója ugyanis bérbe van adva egy embernek. Ez az ember már a „komédia” megkezdése előtt panaszt tett a rendőrkapitányi hivatalnál, hogy ő a füvet a „komédiások” által lehenteregni nem enged, mert most a széna igen drága.

Ezt a választ kapta: elmehet Isten hírével, tegyen, amit akar.

Hát ez mégis csak furcsa!!

Kaposvár rt. városban nincs hatóság, amely a munkásnép érdekeit respektálja, nincs,

aki a magán vagyont, a magán tulajdont megvédi, de van, aki ugyanezek ellenére és a színész direktor székjei tömésére kirendeli a közönség által fizetett tűzoltóságot.

Es utóbbiért ugyan nem kár, mert az, ha tüzeset van, úgy is csak papíron létezik, no, meg a színi előadásokon. Azért volt tegnap is annyi tűzoltó a „komédia” védelmére!!

Mikor azután tűz van! Ekkor megjelenik üres lajttal „négy” darab, no, meg a parádés ruháju parancsnok. Megnézi a tüzet és a „Népjog” című lap szerint oltás helyett el-siet a színházba. A tűz pedig éghet reggelig.

De ennek nem a tűzoltók az okai, hanem az a fránya tűz; minek gyulladt ki ünnepnapon. Tudhatta volna, hogy ünnepnapon délután is van színi előadás, a tűzoltóságnak pedig ezt már elmulasztani semmiféle tűz miatt sem lehet.

De szent István napján nem volt tűz, hála Isten! De még betörés sem, legfeljebb egymást verték fejbe az emberek.

Emiatt mulathatott a színész-komédián úgy a tűzoltóság, mint a rundórság. Mert hat ez utóbbi sem engedte ám át a szórakoztató mulatságot teljesen a tűzoltóknak. Egyesült erővel munkálkodtak. Ha azután ilyen nagy partifogas mellett akkora rekordot ér el a „színész trupp”, mint amekkorát elér, lehet-e csudálni?

Igas ugyan, hogy még ilyen társulat nem volt Kaposvárott!!!...

Annyira még -gy sem vitte, hogy az operett főszereplője elszavalja a szerepet, az orcsesztrum pedig hozzá muzsikálja az áriát.

Hát nem nagyszerű ez?!

Hogy azután az úgynevezett kaposvári műveléssel bíró közönség elszakott a színpártól és csak alig egy-két unatkozó tagja jelenik meg — ez is azonban csak ritkán — ezen csudálkozni nem lehet.

Segít azonban magán a „színész trupp” és rendez a szent István napihoz hasonló komédiát, amelyből még talán a „kórcágás” sem hiányzott.

„Oh tempora, oh mores, oh művész és oh művészet!!!“

T A R C A.

Vonaton.

— A „Somogyi Ujság” eredeti tárcája. —

Irta: SZALAY GITTA.

... Az expresszvonat belerohant a sűrű, sötét éjbe, s mint valami mesebeli sarkány, amelylyel a csintalan gyermekeket szokták ijesztgetni, szórta a szikrát és a paraszat, amint a fűtő szította a mozdony gyomrában lobogó hatalmas tüzet. A táj megkapóan szép volt. Havazott köröskörül, s a mezők és hegyek-völgyek becsve a frissen hullott hóval, amely — mivel kassé csipős volt az idő — nem olvadt el, hanem összetapadva halmozódott össze. s folyton-folyvást emelkedett mind magasabbra és magasabbra. Ugy látszik, hogy a vonat egyik kocsijának belsejében, egy elsőosztályú szakaszban ülő két ember is e magaslatos, s szűzes, frissen hullott havat bámulta, ámde gondolataik nagyon messze elkalandoztak e tárgyól...

Az egyik — a kocsi belsejében uralkodó barátságos melegség ellenére — hatalmas bundába burkolózott férfi volt, a másik ellenben anyagi arcú és szépségű hölgy volt; még oly fiatal és máris olyan dúlt vonásokkal, amelyekről leritt az izgatottság meg a kétségbeesés.

Amióta a vonat kijutott a hatalmas

pályaházból, egyikök sem szólt az utasoknak egy szót sem. A nő kezdetben egy ideig csendesen srdogált. de amikor látta, hogy utitársa nem vigasztalja meg, abbahagyta a sirást és mereven bámult ki a gyorsan tovatűnő tájra.

Kalapját letette, s most látni lehetett szabályos metszésű, határozottan szép arcát. Dus szőke haja, amely nagyjából ki volt bomolva, hullámosan omlott arcára és homlokára, s zemei — a gyönyörű kék szemek! — a sirástól már egészen ki voltak vörösödve...

Behúzódott a sarokba.

Most a férfi, aki eddig mozdulatlanul ült helyén a nő mellett, megkockáztatott egy kérdést:

— Mariska, édes Mariska, hová menjünk?

... Talán Norderneyba?...

A nő nem felelt mindjárt, hanem egy keveset még kinézett a téli tájra, s lassan mondta:

— Még nem tudom... Huzza le kérem a lámpa ernyőit, — tette hozzá gyorsan, — aludni szeretnék!...

A férfi szótlanul teljesítette a parancsot, s lehúzta a lámpa ernyőit, mialatt a bántó világosság megszűnt, s most már csak a hó által okozott fény világította meg a kocsi belsejét. A szőke szépség úgy tett, mintha aludna: behúzódott a sarokba, lehunyta szemét és apró lábait átnyújtotta a szom-

szédos plüss ülésre. De gondolatai teljesen kiűzték fejéből az álmot.

Látta képzeletben kis leánykáját, a felesztendő Alexandrát, leomló szőke fürtjeivel, amint a csöppnyi ártatlanság a bölcsőben nyugszik, s édesdeden piheg. Látta férjét, e bátor, akaraterős, de vele szemben szelid és engedelmes férfit, akit ugyan nem mondhat valami szeladonnak, de legalább a feleségével mindenkor úgy bánt, mint egy anyával, s akit ő gyermekkor óta hévvel, igazi ragaszkodással szeretett. Szerette mint kis leány, szerette mint menyasszony és szerette mint feleség... S ekkor végigtekintett elméjében az a gondolat, hogy ő ezt az embert csalta meg, ezt aki még a lába nyomait is csaknem csököjével illette, s lecsújtólóg hatott rája az a tudat, hogy ő bűnös és pedig a legeslegcsunabb bünt követte el, amit egy férje, asszony elkövet-het: otthagya az urat!...

Olyan alomszerűen hangzott lelkében ez a szó: otthagytam az uramat! Azt az embert hagyta el, akiért még tegnap képes lett volna százakat is megölni és megtagadni mindazt, ami kedves és szent volt előtte... és most?!!... Még gondolatnak is borzasztónak tűnt fel előtte, ami pedig rideg, kézzelfogható, megtörtént valóság volt!... Aztán eszébe jutott az is, hogy az úra későn jött haza délelben az ebédhez, mire ő összeesett vele, s délután elment a „Felicité” kávéházba, ahol szokása szerint a férjével vasárnap a lapokat szokta olvasni. Később

Már most csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy a Kaposvár rt. város képviselőtestületén megkérde-e valaki, hogy:

Ki adott engedélyt a Sétány elfoglalására?!

Ki fizeti meg a kaszálló bérlő kárát?!

Vagy tán ezt meg oda engedik a „direktor“ urnak a rendőrségi és tűzoltósági belépti díjaul; bocsánat, hogy véletlenül először a rendőrséget mertük említeni, mikor meg vagyunk irva, hogy Kaposvárot legelső és legnagyobb „idei“ a tűzoltóság és így az első hely őt illette volna meg.

No, majd megtudjuk!

Sapristi.

H I R E K.

— **Tisztelegő küldöttségek.** Kapotsfy Jenő Somogyvármegye szeretett főispánjánál abból az alkalomból, hogy a főispán közbejárására Kaposvár rt. város a II-ik lakbér-osztályba soroztatott, f. hó 17-én a kaposvári államhivatalnokok, valamint az állami tanítók igazgatóik képviselével tisztelegetek, és halás köszönetüket fejezték ki a szeretett főispánnak hathatós pártfogásáért. A főispán a nála szokásos szíves jóindulattal fogadta a küldöttséget, és kijelentette, hogy ő csak kötelességét teljesítette, amit jövőben sem fog elmulasztani. Helyén valónak tartjuk itt megemlíteni, hogy Kapotsfy Jenő főispán már igen sok magán panaszt is meghallgatott és nagyon sok anyagi bajra megadta a gyógyító irt, hathatós pártfogása által. Isten tartsa sokáig.

— **Csendes részvét és koszorúk mellőzése körüli.** Az egykor erős és virágzó Kaposvári Önkéntes tűzoltó-testület végelgyengülésben történt kimúlásáról kell hírt adnunk. F. hó 16-án délután egyegyed 3 órakor kigyulladt a toponári utban levő Gabsoviits-féle pajta és mellette mintegy 4000 kereszt takarmány. A főparancsnok 5 emberével fel 3 órakor ki is vonult a tűzhöz, a honnan az oltás megkísérlése nélkül azonnal visszatért, amit különben nem cselekedett rosszul, mert őt emberrel

ugy sem tudta volna eloltani, — a tűz tehát további hat óra alatt végzett a r-ngeteg égő anyaggal. E szerint Kaposvárot megszünt a tűzoltói segély — meghalt a tűzoltó egylet.

Hogy régóta nem is volt tűzoltóságunk azt láttuk már akkor, midőn a Riba féle istálló és pajta égésekor bennégett a tulajdonos értékes marhaállománya, és midőn a Szűcs-féle tűznél bennégett egy kis fiu, eleven ezen kívül mindkét helyen minden elérhető. Az ezt követő tüzeseteknél aztán már közbe sem lépett a jeles tűzoltóság.

A már évek óta tűzoltók nélkül lézengő egyletet először az atletikai klub tagjai akartak talpra állítani, de látva, hogy nemcsak a tűzoltók hiánya a baj, — leszálltak a süllyedő hajóról Legutóbb azután az utcaseprőkkel frissítették fel az egyletet, de kiűnt, hogy utcaseprőkkel ép oly kevéssé lehet tüzet oltatni mint önkéntes tűzoltókkal utcát separtetni. Ezek mutatják, hogy a boldogult tűzoltó-egylet hosszas szenvedés után hunyta le szemét. Nyugodjék békeben!

Kézrel fogható már most, hogy a városban „tűzoltás“ címen elnaplózni többé egy fillér kiadását nem lehet, miért is ez volna indítványunk, hogy a város szüntesse be a tűzoltóság fentartási költségeit és új tűzoltóság szervezése előtt bekövetkező tűz esetén adja azt a tűzkárosultaknak. Ennél kevesebbet olyan embertársainkért nem tehetünk, a kiknek épületain kívül jószáguk, gyermekük, évi termésük valik a tűz martalékává. A szomorú tények egész sorozata mutatja már, hogy Kaposvárot csak tűzkárterítésről lehet szó, de nem tűzoltásról.

— **Halálos gombamérgezés.** Megrendítő szerencsétlenség érte ifj. Gal György és id. Gal György jómódú miháldi lakókat. Mérges gombát ettek és mindketten óriási kínok között mielőtt orvosi segítség érkezett volna meghaltak. A boncolás megkezdése végett a csurgói kir. járásbírósa f. hó 13-án kiszállt a helyszínére és a vizsgálatot megindította.

— **Emberölési kísérlet.** Sörös János kaposvári lakos, nevétől eltérőleg, nem csak a közt, hanem a bort és pálinkát sem vetette meg; mikor azután nap-nap után részegen tért haza, az volt a főmulatsága, hogy feleségét született Tán Mariát összevissza verte. Végre a szerény asszony megunt a sok ütlegel, elhívta két férfi testvérét, és ezek segélyével csomagolta össze holmiját, hogy házastárs férjét ott hagyja.

— **Kézre került betörők.** Megemlékeztünk annak idején róla, hogy a szentbalázi vasúállomáson betörők jártak, és a szekrények föltörésével 3—4000. korona pénzt elvittek. Most a csendőrségnek sikerült a betörőket Stojka Gyula és Stojka János kőborcigányok személyében kinyomozni és Takács őrsvezető őket elfogta, vasraverit és beszállította a kaposvári kir. ügyészség fogházába.

— **Halálos mérgezés.** Vámos községben mérgezési tünetek között Rapol János vámosi gazda családostul megbetegedett. Rapol Jánosé ugyanis egy beteges libát ölt meg és husát elkészítette. Kéves idő múlva az étkezés után a nyolc tagból álló család és két cs-lédeány rosszul lettek, egy kisebb gyermek pedig estefelé már meg is halt. A megmaradt hulladékokat a két házhoz ebette meg, ezek szintén megdöglöttek. A libát állítólag a szomszéd mérgezte meg és ebből származott a baj. A lengyeltői főszolgabíró meg az nap este kiszállt Vámosra, ahol a vizsgálatot megindította.

— **Felgyújtotta a villám.** Kisbár község felett az elmúlt hét egyik éjszakáján óriási vihar vonult keresztül, borzasztó menydörgés és villámlástól kísérve. Ugy éjféli körül a villám belesapott Földes Imre földműves házába és azt felgyújtotta, melytől úgy Földes Imre, valamint szomszédja, Kadár István gazdasági épületei is tüzet fogtak. A lovakat és teheneiket sikerült az égő istállóból kimenteni, két tinó azonban meg volt kötve a jászolhoz és ezek benn égtek. A kár mintegy 3—4 ezer koronára rug, melynek egy része biztosítás folytán megtérül.

— **Talált lovak és kocsik.** Ksbár község körül elterülő erdősegekben, a hazatérő favágók két lovat és egy kocsit találtak, amely ga da nélkül volt az erdőben. Nyomban jelentést tettek az esetről a kisbári községbírónak, aki a kisbíró és egy esküdt társával kimentek az erdőbe a lovakhoz és készülő hangos megnyilvánulását, s kinyitotta a kis táskát. A keresett tárgy persze, hogy benne volt: egy picinyke, gyöngyházzal kirakott fogantyúju revolver, amelyet sohasem hagyott volt el magától, a állandóan töltött állapotban volt a kezításkában elhelyezve. S most az itt van a kezei között!... Csak egyetlenegy nyomás, egy gyenge nyomás elegendő lenne, s a nyomorult német meg volna halva...

— **Tekintete hirtelen kitévedt az ablakon,** s a zajló Nyitrat látta a közelben, amelyhez pillanatról-pillanatra közelebb röpítette az örölnen száguldo vonat. Hirtelen Schröder homlokának szegeste a parányi, de halál- okozó jószágot, s a ravaszt háromszor egymásután megnyomta... Azután, a dördülések zajától megriaszva — mint az üldözött őzike az erdő mélyén — rohant végig a kocsii hosszú folyosóján, az ajtóig...

Abban a pillanathán ért a vonat a hidra...

... Ami aztán történt, az rövid néhány szempillantás alatt történt: kiugrott a kocsiból, azzal a szándékkal, hogy a megdagadt, hideg Nyitrabba leli halálát, de a hid korlátjain feje pillanat alatt szétroncsolódott, s ahova előbb kíváncszott, oda csak a lecsurgó piros vére jutott el: a Nyitra-folyó vadul hömpölygő, jégtablakkal megterhelte hullámaiba...

megjelent Schröder, a dúsgazdag krajnai nemes, az ő leánykori udvarlója és később kikoszorozott kéréje, akivel — maga sem tudja megmondani: miért — fenntartotta az ismeretséget. S ez a Schröder őt pezsgővel kínálta meg, amit ő elfogadott. A ritkán élvezett, finom italtól egynehány perc alatt berugott, s a ravasz Schröder nevetve kérdezte tőle, hogy jön-e kocsikázni, mire ő szintén nevetve mondta, hogy igen...

Többre már nem emlékszik, mert már a gummirádliban elnyomta az álmot, s csak jóval a vonat elindulása után ébredt fel, amikor már megbánta tettét, de ez őszinte megbánás már későn volt!

Önkéntelenül sirva fakadt, s ismét eszébe jutott a férje, aki mint az örült, fogja őt keresni és kerestetni, helytelen nyomon, mert Schröder azt mondta a „Felicité“-beli főpincérnek, hogy hívjon egy kocsit, mert Mariska asszonyt a lakására viszi...

Csendes sirdogálásból váltott kíméletlen erős zörgése verte föl és pályalámpák sárga, zöld és piros világa esillant el az ablak előtt, egy pillanatra bevilágítva a kocsizakasz belsejét. Aztán hirtelen, minden rangás nélkül, megállott a vonat. Kitekintett, de a halvány szürkéségből nem láthatott egyebet, mint az állomási épületet, amely sötétlen meredt belé az éjszakába. Nyomasztó csendesség uralkodott köröskörül. Közben harangjelzők szólaltak meg és villamos csengők berregtek... Halkan megkérdezte Schrödert:

— Milyen állomás ez?

— Parkány-Nána, két perc!... — hallatszott be válaszképen a kocsiba és aztán hallani lehetett a kocsii előtt ellepdelő kalauz lépteit, ahogy a kavicsok ropogtak alatta.

— Parkány-Nána, — mondta utána Schröder gépiesen és egy szivarra gyújtott... Aztán belebújt hatalmas bundájába, hogy csak a cilindereinek teteje látszott ki...

A fiatal asszony gyűlöletteljes pillanattal nézett végig a csabítón, s kicsiny fejében lassanként a boszu gondolata érlelődött meg. Első pillanatra ugyan — amikor a gondolat elméjébe lopakodott — visszaríadt úgy a boszúállás gondolatától, s a tétől, mint önmagától. De a kétségbeesés és szegényérzet lassanként felülkerekedett benne, s elgondolta, hogy ő most jóformán teljesen egyedül van ébren a nagy, hosszú, száguldo kocsiban és ha keresztüldöfné a csabító szívet, úgy hogy az meg sem mukkanhatna, ki tudná meg azt egyedül a jó Istenen kívül? ! Azonban erről a szándékról csakhamar lemondott, mert — bár Schröder mélyen aludt — a bunda vastagságán piciny zsebkése át nem hatolhatott. Talán a kalapját, — gondolta magában, s kihúzta a kalapjából. De mindjárt meggyőződött róla, hogy eltörne és így megint csak nem érné el célját... Keze önkéntelenül kezításkája után kapott amely ott feküdt mellette az ülésen. Örömeben majdnem fel-sikoltott, de elnyomta örömeinek ki-törni

beszállították őket a községbe. A lovak már az éhség és szomjúságtól oly rossz állapotban voltak, hogy alig tudtak menni. A csendőrség erélyes nyomozást indított az elhagyott levakra vonatkozólag, mert az kétségtelen, hogy az eset alatt bűnös cselekmény lappang. A lovak és kocsik gazdáját körözvényileg keresteti a hatóság.

— **Új dohánybevalló hivatal.** A dohány-jövedéki igazgatóság Somogy megyében Nagyatádon új dohánybevalló hivatalt állított fel.

— **Amerikában megőrült honfitársunk.** Nem régen tért haza Amerikából Hoffmann Mátyas 32 éves nőtlen kereseligi földműves. Az amerikai élet és az ottani viszonyok annyira megviselték idegzetét, hogy mikor haza került, már látszottak rajta az őrültség jelei. Most azután a mult hét egyik napján megszökött szülői házáról és hol-létét nem tudja. A szülők kérelmére a hatóság elrendelte körözését. Személyleírása a következő: kora 32 év, vallása római. katolikus, termete közép és sovány, arcbőre barna, haja fekete, rövidre vágott, bajusza fekete nyirott, orra hosszú, szája rendes. Németül beszél, angolos kiejtéssel. Aki tud róla, jelentse be a kaposvári főszolgabírói hivatalnál.

— **Körözés.** Horváth Károly kaposvári lakos magához vette Frányó Mariska nevű 13 éves rokon leányát, eleinte jól is viselte magát, de egyszer azután Horváth Károly arra virradt, hogy a kedves rokona — csupa halálból, — ellopta egy arany gyűrűjét és többféle ingóságait és azokkal megszökött. A hatóságok most keresik a tolvaj szökevényt.

— **Véres verekedés.** Kaposvárott a Vár-utcában a tászári uradalomtól nemzetiségű napszámosai közül Lipnyicki József és Halada József összevesztek. Marakodás közben Halada József egy sörös üveggel Lipnyickit bal füle mellett úgy vágta halántékra, hogy az beszakadt. A sebesülteet beszállították a somogy megyei kórházba, ahol most a halállal vívódik. Halada József önként jelentkezett a kaposvári rendőrségnél.

— **Halálozás.** Hertelendy Andor csákányi földbírókos, törvényhatóságunk bizottságának tagja, életének 48-ik évében Csákányban elhalt. Neje és kiskoru gyermekei gyászolják.

— **Az erdészeti albizottság új elnöke.** A Somogy megyei erdészeti albizottság elnöki állása Sárközy Béla megyei alispán halálával megüresedvén, Somogyvármegye közígazgatási bizottsága f. hó 15-én tartott ülésen ezen állásra szavazatlaponk után, de egyhangulag Plachner Sándor vármegyei főjegyző, alispán helyettes választotta meg. Ez a választás, nekünk annál jobban esik, mert belőle már most remélni merjük, hogy Plachner Sándor főjegyző, a boldogult Sárközy Béla összes hivatali állásait is elfoglalja nyerni. Ugy legyen.

— **Megjutalmazott tanítók.** A magyar földhitelintézet által, községi faiskolakezelő tanítók részére, a gyümölcsfajenyésztés terjesztése és oktatása körül szerzett érdemeik jutalmazására ezen évben 21 jutalmat tűzött ki. Mint örömmel értesülünk, az e célra alakult bizottság ezen 21 díj közül egyet Dénes József somogy-berezencei, egyet Bucsi János vései és egyet Zaborszky Károly porrogszentkirályi tanítóknak ítélte oda. Így vármegyénk tanítótsága az országos 21 díj közül hármat nyert el.

— **Gyilkosság.** Szenyér községhez tartozó terepi pusztán a mult napokban elhalt Turg József nevű ember, kinek József nevű fia Zalamegyében szolgált, mint cseléd. A fiu értesülvén atyja haláláról, még azon nap estélyen elindult haza. Amint az ugynevezett nyíródi erdőn keresztül vezetett gyalogúton haladt, egész közelről egy lövés érte és halálosan megsebesítette a kilőtt golyó. Még volt annyi ereje, hogy egy közeli tanyáig elvándorolt, ott azonban rövid idő

alatt kiszenvedett. Valószínűleg orrvadászok lötték agyon. A vizsgálatot megindították.

— **Gondatlanság áldozata.** Jurasics Digó honvédszázados özvegyének Jurasics János nevű 8 éves kis fia bement egy a velük egy házban lakó hivatalnokhoz, hogy tőle olvasni lapot kérjen. A hivatalnok nem volt odahaza, de otthon volt Szőke István 17 éves inasa aki éppen gazdája vadászfegyverét tisztogatta. A kis fiu kíváncsián forgolódott az inas körül és kérdezte tőle, hogy miként szokták használni a fegyvert. Az inas meg is mutatta neki, hogy miként kell a fegyvert megfőltetni és egy töltött palrout a csőbe illesztett. E közbe a fegyver fölhúzott ravasza lecsapódott, a puská el-sült és az alig három lépésre álló kis Jurasics Jánosnak az egész löveg a fejébe ment, és annak egész baloldalát teljesen széttroncsolta, úgy hogy a koponya csontok és az agyvelő a szobában teljesen szét-szóródtak. A fegyver zajára berobant ház-beliek, már csak a széttroncsolt fejű kis holt gyermeket találták. Városszerzte nagy a részvét a szegény édes anyá iránt, aki fér-jét nem rég vesztette el, és most egyetlen fiu gyermeke egy gondatlanságnak esett áldozatul. A vizsgálatot a gondatlan inas ellen megindította a hatóság, de bármi legyen is vége sem a megszomorodott szívű édes anyának kis fiát, sem a kis fiúnak életét többé visszaadni nem tudja.

— **A kaposvári állami tisztviselők lakbérére.** Nagy örömet érte a napokban a kaposvári állami tisztviselőket. Ertesítették ugyanis az illetékes hatóságokat, hogy Kaposvár városát a második lakbérosztályba helyezték; így a tisztviselők ezentúl több lakbért, sőt az állami tanítók több fizetés is kapnak. Ezen ügyben kuriozunként felemlítjük, hogy mikor a hivatalos lap a mult hónapban a magyarországi községeknek lakbérosztályba sorozását hozta, a névsorból Kaposvár teljesen hiányzott. Ugy látszik azonban, ha a hivatalos lap Kaposvárt kihagyta is, az intéző körök körültekintőbbek voltak és teljesítették sok szegény család hő obajátását.

— **A betegsegélyző törvény.** Az új betegsegélyző törvény tárgyalása alkalmából több oly értelmű felszólamlás történt, a képviselőházban, hogy a betegsegélyző pénz-tárak beteg tagjai hátrányára tulságosan takarékoskodnak és gyakran silány orvosi segédesszközöket engedélyeznek. E körülmény nem kerülte a „Pollitzer ambulatorium” figyelmét mely orvosi rendelőintézet (Budapest, IV, Karoly-körút 10.) a felszólamlások hatása alatt rögtön tudomására hozta hogy nála készült sörvőkötők, haskötők s egyéb kötelekek, valamint orthopédiai műszerek minden igazolt betegsegélyző pénztári tagnak oly arban állanak rendelkezésére, hogy azt csekély keresetből s minden megerőltetés nélkül is fedezheti. Érdeklődőknek az intézet orvosa a sörvbajról szóló tanulmányát díj-talanul s portmentesen megküldi.

— **A NAP.** A magyar újságírás szenzá-ciója, Magyarország legfüggelenebb és leg-elterjedtebb napilapja. Megjelenik 97000 példányban. Felelős szerkesztője Braun Sándor, politikai főmunkatársa Lengyel Zoltán. A NAP a 48-as eszmény leghívebb katonája és a 67-es politika kéréletlenül üldözője. A NAP Budapesten este jelenik meg és már kora reggel megérkezik a vidékre. A reggeli lapokat tehát fél nappal megelőzi. A NAP nemcsak a legkitűnőbb lap, de a legolcsóbb is. Egy szám ára 2 krajcár. Előfizetés: Negyed-évre 4 korona, egy hónapra 1 kor. 40 fill. Mutatványszámot készséggel küld: A NAP kiadóhivatala, Budapest, VIII, Rökk Szilárd-utca 9. sz.

— **A Hir.** Ezen a címen új politikai napilap indul Budapesten amelynek első száma augusztus 28-án jelenik meg. A Hir reggeli lap. Budapesten hajnalban jelenik meg és az első reggeli vonatokkal indul vidékre. Szerkeszti Braun Sándor, kiadja A Nap újságvállalat. Programja: 1848. Harc Ausztria ellen. Harc a 67-es politika ellen.

intéző ényeiben, embereiben, céljaiban, esz-közeiben egyaránt. Magyar hadsereg. Külön-vám. Nemzeti bank. Magyar műveltség. Általános titkos választói jog. Zsurnalisztikai eszközei, forrásai a legfényesebbek. Munka-társai a magyar újságírás kiválóságai. A Hir formára, színre, tartalomra egészen új. Híven fog benne tükröződni a magyar közönség érzelmevilága. A Hir remek nyomdai kiállítá-sban reggelente 16—24 oldal terjedele-mben a legolcsóbb is. Mesésen olcsó! Egy szám ára Budapesten és a vidéken 2 krajcár (4 fillér), tehát 3 krajcárral olcsóbb az összes többi reggeli lapoknál. Előfizetési ára egészen évre 8 ft (16 kor.), felévre 4 ft (8 kor.), negyedévre 2 ft (4 kor.), egy hónapra 70 krajcár (1 kor 4 fill.). Mutatványszámokat egyszerű levelező-lapon történő kívánságra az augusztus 28-án megjel. n. első számától kezdve rögtön küld A Hir kiadóhivatala, Budapest, Rökk Szilárd-utca 9. szám.

720. szám.

1907. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezezzel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. járásbírósnak 1903. évi Sp. I. 608/3. számú végzése következtében dr. Székely Antal ügyvéd által képviselt Székely Árpád javára Faragó József ellen 798 kor. 60 fillér s jár. erejéig fogantato-ított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 896 koronára becsült következő ingó-ságok, u. m.: butorok nyilvános árverésen eladhatók.

Mely árverésnek a nagyatádi kir. járás-bírószág 1907. évi V. 173/10. számú vég-zése folytán 798 kor. 60 fillér tőkekö-vetelés, ennek 1903. évi október hó 6. napjától járó 5%, kamatai és eddig összesen 87 korona 17 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Belegben alperes lakásán leendő eszkölésére 1907. évi augusztus hó 27 ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hiva-talnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai érte-lmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előárverezendő ingó-ságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyatádon, 1907. évi augusztus hó 12. napján.

S Z A B Ó J Ó Z S E F,
kir. bir. végrehajtó.

Bélnélküli petroleum-égő

50% olajmegtakarítás.

Korommentes! Szagtalan! Robbanásmentes!

Törhetetlen! Minden újítás felesleges.

10^{cm} = 1 kor. 75 fill., 14^{cm} = 2 kor. 16 fill.,

16^{cm} = 2 kor. 30 fill.

Utánvit és portmentes. Árjegyzék ingyen.

Petroleum-Égő-Telep Kronach

(Bajorország.)

Viszontelárusítók kerestetnek.

Uj reggeli lap!

Uj reggeli lap!

A HIR

Ezen a címen

uj politikai napilap
indul Budapesten, amelynek első száma
augusztus hó 28-án jelenik meg!

A HIR reggeli lap

Budapesten hajnalban jelenik meg és az
első reggeli vonatokkal indul vidékre.

Szerkeszti: **BRAUN SÁNDOR.**Kiadja **A NAP** ujságvállalat.**Programmja 1848.**

Harc Ausztria ellen. Harc a 87-es poli-
tika ellen intézményeiben, embereiben,
— céljaiban, eszközeiben egyaránt —

Magyar hadsereg! Külön vám! Nemzeti bank!
Magyar műveltség! Általános titkos választói jog!

Zeurnalisztikai eszközei, forrásai a leg-
fényesebbek. — Munkatársai a magyar
ujsgírás kiválóságai. A HIR formara-
szinre, tartalomra egészen új. Híven fog
benne tükröződni a magyar közönség
érzelemléleke. A HIR remek nyomdai
kiállításban reggelenkint 16—24 oldal
— — — terjedelemben a — — —

legelősebb is. ||||| Mesésen olvasó!

Egy szám ára **2** krajcár,
Budapesten és vidéken

tehát 3 krajcárral elősebb
az összes reggeli lapoknál.

Előfizetési ára:

Egész évre — — — 8 forint (16 korona)
Félévre — — — 4 forint (8 korona)
Negyedévre — — — 2 forint (4 korona)
Egy hónapra — — — 70 krajcár (1 K 40 f.)

Mutatványszámokat egyszerű levelező-
lapon történő kívánságra az augusztus
28-án megjelenő első számtól
||| kezdve rögtön küld |||

A HIR KIADÓHIVATALA
Budapest, Rókk Szilárd-u. 9.

Iroda áthelyezés!

Ezennel van szerencsém üzleifeleimet
és ismerőseimet értesíteni, miszerint
— 25 év óta fennálló —

hirdetési irodámat

f. évi augusztus hó 1-én

Budapest, VII., Károly-körút 13. I. em.

helyeztem át.

Kitűnő tiszteléssel

Eckstein (Elek) Bernát

hirdetési irodája

Budapest, VII., Károly-körút 13. I. em.
Telefon 36—24.**Vicze László**

szijgyártó és nyergesmester

K A P O S V Á R O T T.

Ajánlja magát a szakmájába vágó minden
munkák jó, gyors és pontos elkészítésére.

Raktáron tart

nyergeket, lószerszámrészeket
és bőrkenőcsöket.

Kaphatók nála nyárra a
bogárcsipés elleni hálók,
ugy egyéb luksuszfelszerelések.

Világítási berendezések

városok, kastélyok, gyárak, szállodák, üzletek, malmok és
magánházak részére.

Legújabb szabad. és enged.

„LUX“
acetylén gázfejlesztők.

Teljesen veszélytelen.

Villanyvilágítási és erőátviteli berendezések. Külön-
legesség: önálló kis telepek.
(Electrogének)

Csilláok legmodernebb kivitelben, villanyra, légszuszra,
és acetylénre, nagy választékban.

Motorok benzinre, gázra, nyersolajra, bármilyen célra.

Szerelési cikkek, izzólámpák és egyéb kellékek nagy
raktára.

Költségvetések, tervezetek és árjegyzék kívánatra díjtalanul.

FEJÉR és SCHMIDT,**BUDAPEST, Eötvös-tér 2.**

Pollitzer Sérvambulorium.

Nyilvános orvosi rendelő intézet sérvbajosok, ferdénőttek és amputáltak részére.
Budapest, IV., Károly-körút 10. (Félemelet)

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésére áll. Az orvosi
 ————— vizsgálat igénybe vétele vásárlásra nem kötelez. —————

Orvosi ellenőrzés, mérsékelt árak.

— Egyéni speciális kezelés. —

Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától feljebb. Vidéki rendelések az intézet
 szakorvosa által lelkiismeretesen felülvizsgálatnak a pontosan és legnagyobb
 titoktartás mellett eszközöltetnek. **Higiénikus cikkek** a legfinomabb
 minőségben, orvosilag ajánlva és sterilizálva. Feltétlenül megbízhatók. Tucat-
 —————ként 2—16 koronáig. —————

Ugyanott Jelent meg „Az ember egészsége“
 című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak
 ellenszereivel foglalkozik. E munkát bárkinek díjtala-
 nul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatója.

16—52

Stock-Cognac Medicinal

CAMIS és STOCK

126—52

Fiumei (Barcola) cognac gyárosoknál kapható.

1 nagy üveg ára 5 korona, 1 kis üveg 2 korona 60 fillér.

Somogyvármegye vezérképviselője:

• **Sattler Nátán Kaposvár, Fő-utca.**

MEGJELENT!

„BALATON“

UTMUTATÓ.

A Balatont, hazánk ezen örökké hullámzó szép magyar tengerét alig ismeri a
 fürdőző és nyaraló közönség s így egy házagpótló mű kiadása vált szükségessé.
 A „Balatoni Szövetség“ támogatása mellett, Óvári Ferenc dr. orsz. képvis.
 Lóczy Lajos dr. egyetemi tanár, Rákosi Jenő főrendiházi tag, Szaplonczay
 Manó dr. Somogyvármegye tiszti főorvosa, Pete Márton dr. ügyvéd és
 Vajthó Jenő tanár szerkesztésében

A „BALATON“

című utmutató első (magyar) kiadása megjelent, melyet Kardos Ignác titkár,
 Simalya V. Ferenc takt. tisztviselő rendeztek sajtó alá s adták ki.
 A könyv, mely piros vászonkötésben (arany nyomás) csinos külsővel és
 zsebben kényelmesen hordozható alakban jelenik meg, 160 képen, két tér-
 képpel s menetrendekkel mutatja be az olvasónak a kitűnő gyógyhatású
 nemzeti kincsünket, mely kamatját bőven osztja szét, de önmagát ő nem
 fogyasztja el.

Hazafias szempontok vezérlik a szerkesztőket és kiadókat, midőn e könyv
 megjelenését lehetővé tették s ugyancsak hazafias célt mozdit elő mindenki,
 ki a könyvet beszerzi és terjeszti és ezzel közép Európa eme legnagyobb
 tavát, a Balatont megismeri és megismereti az idegenek észreivel.

A könyv bolti ára 3 korona.

Kapható: **KAPOSVÁROTT:** a kiadónál. **BUDAPESTEN:** a „Magyar
 Földrajzi Intézet R. T.-nál V. ker., Rudelfrakpart 8. A Balaton mentén
 az összes fürdőhelyeken, a Balaton-tavi gőzhajókon és Magyarországon összes
 nagyobb könyvkereskedéseiben és a menetjegytrodákban.

A NAP

„Megjelenik:“

97,000

— példányban —

A magyar újságírá-
 szenzácója, Magyar-
 ország legfüggetle-
 nebb és legelterjed-
 tebb napilapja. ::

Felolós szerkesztő:

Braun Sándor

Politikai főmunkatárs:

Lengyel Zoltán

Előfizetés:

Egész évre 16.—K

Élőre 8.—„

Negyedévre 4.—„

Egy hónapra 1.40—

Egy szám ára

2

krajcár

Mutatványszámot
 készséggel küld:

A NAP KIADÓHIVATALA

VIII. Rókk Szállás-u. 9. sz.

A NAP nemcsak a legkitűnőbb

= lap, de a legolcsóbb is. =

Steiererszág.

Tobelbad

gyógyfürdő

Grác mellett.

Idény:

Május 1-től

Októberig.

830 méterre a

tenger szin-

felett.

Két állomás.

Gráctól 1 óra

koosin.

Posta- és

távirda.

Kimerítő ár-

jegyzéket in-

gyen és bér-

mentve küld a

fürdő-

igazgatóság.

Tulajdonosa:

Dr. Blumauer

Sándor,

orvos tudor.

Rég ismert vasa-
 talmu meleg vasfürdő
 Acéltorras homorácke:
 30° C. (25° R.) —
 25° C. (20° R.) Enyhe
 klíma, erős erdei le-
 vegő, kiterjedt fenyő
 erdők. Gyógyhatásai
 Idegbetegségekre, u. m.
 neurasténia, ideggye-
 genesség, hátgeringye-
 genesség, hystéria, gör-
 csek, neuralgia stb.-re. Nő-
 i bajokra: vérze-
 genység, bél-és hólyag-
 kataras stb.-re. Nagy-
 on ajánlatos lábba-
 dozó betegek és gyer-
 mekek számára.

Gyógymódok: Gyógy-
 külön- és közös me-
 denice-fürdők. Meleg-
 fenyő- és villamos-
 fürdők. Massage. Víz-
 gyógyászati kurák.
 Napfürdők stb. Olcsó
 lakások, tetanús sze-
 rintí egyes szobák.
 Kursalon, igen jó ét-
 terem és kitűnő fürdő-
 zene.